

[Lykketoft]

Det har vi sagt til Det Radikale Venstre, hver gang man underhånden og »overhånden« på bordet og under bordet har pùslet med at ville lette på formueskatten. Vi har været tvunget til i tidligere faser, hvor vi som regering var afhængig af Det Radikale Venstre, at gennemføre lempelser. Vi har gjort det uden overbevisning, og fordi vi fik andre ting igennem, som vi syntes var rimelige, men vi synes ærlig talt, at Det Radikale Venstre skulle beskæftige sig meget mere med, hvordan man kunne sætte et lige så socialt balanceret system i stedet for den nuværende formueskat, i stedet for bare at komme med forslag om lempelser.

Så vil jeg sige til allersidst, at det med, at det skulle være mest påtrængende at lette for fysisk erhvervsaktive, mener jeg er positivt forkert. Erfaringen fra det, vi lavede i 1981, hvor vi lavede specielt store nedslag for skovene, er, at lige præcis de aktiver, som vi formuebeskatter lempeligst, stiger mest i pris; dér får vi de største formuestigninger og dermed de største kapitalvindingsproblemer.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Hr. Lykketoft har været på et længere ophold på den modsatte side af Jorden. Det er ham – og også andre – meget vel undt, men det skulle ikke være nødvendigt at vende op og ned på sagernes rigtige sammenhæng af den grund.

Hr. Lykketoft mener, at formueskatten er et fantastisk brugbart instrument til at føre fordelingspolitik med. Jamen hvad er det da for noget? Vi har haft formueskat siden 1903, og fordelingen er lige så lidt i Danmark som i noget andet land, hvor man har samme velstandsniveau og samme skattepolitik stort set, som vi har, blevet væsentligt påvirket af den skattepolitik, der har været ført i de pågældende lande.

Kunne man ikke blive enige om at glemme den floskel, at man kan føre fordelingspolitik ved hjælp af skat? Det er ikke lykkes for nogen, uanset hvilke intentioner de har haft. Hvis man ser sammenhængen i tallene: at vi i skatter og afgifter opkræver 220-240 mia. kr. og i formueskat 1,5 mia. kr., er det lidt naivt at tro, at disse 1,5 mia. kr. på nogen som helst afgørende måde påvirker fordelingen af formuer og indtægter i dette land. Det er det første, man kan sige.

Det andet, som jeg gerne vil sige til hr. Lykketoft, er, at vi er blevet forsynet med nogle tal fra Danmarks Statistik. Det er ikke relevant. Mere relevant er det at læse Nationalbankens Kvartalsskrift fra august 1986, hvor Nationalbanken meget omhyggeligt regner ud, hvilke konsekvenser formueskatten har for vores opsparing. Formueskatteprocenten blev forhøjet på et tidspunkt, da renten lå på omkring 22. Nu er renten gået ned til noget mere normalt, og den passer overhovedet ikke sammen med den formueskatteprocent, vi har.

Et af de problemer, vi skal drøfte om 3-4 uger, nemlig skatteflugten fra Danmark, ville forsvinde som dug for solen, hvis man herhjemme ikke havde nogen formuebeskatning eller havde en anstændig formuebeskatning.

Det ville også have været betydelig mere relevant, hvis hr. Lykketoft i stedet for at komme med nogle tilfældige tal fra Danmarks Statistik havde talt om det forslag, som er udarbejdet af Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, og hvori man foreslår afskaffelse af formueskatten for aktier, uden at man har noget som helst af den sociale eller fordelingsmæssige kvababbelse, som vi har måttet høre på i dag.

Det var i og for sig et meget praktisk forslag: man skulle afskaffe formueskatten for aktier og lægge den et andet sted hen. Det kunne da interessere mig at vide, hvorledes hr. Lykketoft bedømmer netop dette forslag om at afskaffe formueskatten, som jeg ikke er enig i i enhver henseende, men som da er udtryk for en realistisk holdning, for en erkendelse af, at den formueskat, som vi har, ikke er til gavn for dem, som Arbejderbevægelsens Erhvervsråd repræsenterer, og heller ikke til gavn for dem, der har virksomhederne.

Hr. Thoft kører hele tiden frem med, at der er givet så forfærdelig store fordele til erhvervslivet ved skattereformen. Dette er jeg fuldstændig enig med ham i. Skattereformen har netop som et af sine formål at sørge for, at erhvervslivet, beskæftigelsen, eksporten, produktiviteten kan forøges i dette land, men hr. Thoft tager fuldkommen fejl, når han mener, at disse fordele på nogen måde er givet specielt til de mennesker, der betaler formueskat, for det er ikke tilfældet. Det er tværtimod således, at i kraft af skatteloftsreglerne får de mennesker, der støder mod skattelof-